

दिवस झराझर सरले. मधल्या काळात रेवती कितीतरी वेळा सोनुशी खेळायला घरी येऊन गेली. रेवतीमुळे गीताचा सुद्धा वेळ मजत जात होता. गीताला वाटायचे, आईविना ही मुलगी... तिच्या भावनांना जपायला हवे. गीता स्वतःहून तिला हवे नको ते बघायची. रेवतीला सुद्धा ह्या घरचा लळा लागला. आणि आता गीता तिच्या दोन्ही मुलांची वाट बघत होती. आठवड्यात ती दोघे हजर होणार होती - महिन्याभरासाठी! बऱ्याच दिवसांनी रेवतीसुद्धा कदम साहेबांबरोबर गावाला जाणार होती सुट्टीला.

गीताने भरभर घर आवरायला सुरुवात केली. मुलांच्या खोल्यांना रंग लावला, प्रसन्न पडदे लावले, चादरी बदलल्या. मैत्रिणीला विचारून स्वयंपाकाच्या बाईंना पुढच्या आठवड्यापासून बोलावून घेतले. आता मुलांना घरी आल्यावर खूपच नवीन वाटणार होते. गीताच्या मैत्रिणींनी तिला सगळ्या बदलांची पसंतीची पावती दिली!

या सगळ्या गडबडीत गीताचे सोनूकडे लक्ष होतंच पण नेहमीइतके नाही. सोनूला ते सगळे समजत होते की काय कोणास ठाऊक पण तो अस्वस्थ होता. कधीही जोरात ना भुंकणारा सोनू दिवसा आणि रात्री भुंकून गीताला बेजार करायचा. दिवसभराच्या श्रमांनी थकलेली गीता त्याच्या त्या भुंकण्याने करवातून जायची. कधी नव्हे ते ती त्याच्यावर ओरडायला लागली.

गीतालासुद्धा सोनूच्या वागण्यातला फरक समजत होता पण त्याचे कारण कळत नव्हते. "याला बरे नाहीये का? हा रेवतीला मिस करतोय का? काय नक्की होतय ह्याला? आता उद्याच मुले यायचीत आणि हा असाच वागला तर मुलांना काय वाटेल? मुलांचे आणि ह्याचे नीट नाही जमले तर तीन माणसांच्या तीन तऱ्हा मी कशा सांभाळू?" एक नाही हजार विचार गीताच्या मनात येऊन गेले. त्याही विचारात तिला स्वतःचे हसूदेखील आले ... आपण सोनूलासुद्धा माणूसच समजतोय! त्याचा माणसासारखाच विचार करतोय!

पण खरंच किती बरोबर बोलून गेले कदमसाहेब त्या दिवशी... की सोनू असा अवतीभोवती आनंद पसरविणारा आहे. तो प्रेम मागून घेतो आणि प्रेम देतो ही...

एकदम गीताला काहीतरी जाणवले. अरे, बहुदा आपण या काही दिवसात या गोड बछड्याला प्रेम द्यायला विसरलोय. खरंच हा माणसासारखाच वागतोय आता, आपल्याकडून प्रेमाची अपेक्षा करतोय. याचाच अर्थ मुले आल्यावर याच्याकडे जरा दुर्लक्ष झाले तर हा नक्कीच बिथरणार. गीताने पटकन उठून सोनूला जवळ घेतले, त्याचे सोनेरी केस कुरवाळले आणि हळूच त्याला म्हटले, "सोनू, अरे मी तुला कशी विसरेन? तू तर माझ्या आयुष्याचा एक मोठा तुकडा आहेस. तुझ्यामुळेच तर आज मी पुन्हा छान हसत-खेळत आयुष्य जगतोय. आणि मुले आली ना, तरीही तूच माझा सगळ्यात लाडका आहेस बरे का!"

सोनूने गीताकडे बघितले आणि तेवढ्यात दाराबाहेर मोठा आवाज झाला. गीता आणि सोनू धावतच दाराकडे गेले. दार उघडून बघतात तर काय.....